

(அடுத்த ஆண்டு முதல் SPM தமிழ் இலக்கியப் பாட நூல்களில் ஒன்றான 'கவிச்சக்கரவர்த்தி' நாடக ஆசிரியர் திரு. கு. அழகிரிசாமி குறித்த ஒரு நேர்காணல்)

கு. அழகிரிசாமி (23.09.1923 & 05.07.1970) புதுமைப்பித்தன் பரம்பரை எழுத்தாளர், சிறுகதை, கட்டுரை, மொழிபெயர்ப்பு, பதிப்பு, நாடகம், கவிதை, நாவல் ஆகிய இலக்கிய வகைகளில் தனித்தன்மையுடன் செயல்பட்டவர். தமிழில், சிறுகதைக்காக சாகித்திய அகாடமி பரிசுபெற்ற முதல் எழுத்தாளர்.

எழுத்தாளர் அழகிரிசாமியின் சிறுகதைகள் அனைத்தையும் அரும்பாடுபட்டுத் தொகுத்தவரும் அழகிரிசாமியின் படைப்புலகத்தைத் தீவிர ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியவருமான திரு. பழ அதியமான் அவர்களை மயிலுக்காக நேர்காணல் செய்தோம். இவர் தமிழ்ச் சிந்தனை வரலாறு தொடர்பான முக்கிய

மேடையில் பேசும் கு.அ

இலக்கியச் சமம்மல்

கு. அழகிரிசாமி

ஆய்வுகளை நிகழ்த்திக்கொண்டிருப்பவர். அகில இந்திய வானொலி நிகழ்ச்சி அமைப்பாளராகப் பணியாற்றுகிறார். அழகிரிசாமி பற்றிய அனைத்துத் தகவல்களையும் யாரையும் விட அறிக்கமாக அறிந்த அவரிடம் உரையாடியதே அழகிரிசாமியைக் கண்முன் நிறுத்தும் ஓர் இனிய அனுபவமானது.

மலேசியாவில் அழகிரிசாமியின் இலக்கிய அனுபவம் எப்படி? அங்கு வாழ்ந்த வாழ்க்கை அவர் படைப்புகளை எந்த அளவு பாதித்தது?

தமிழ்நேசன் இதழில் பணியாற்றச் சென்று, 1953-57 காலகட்டத்தில் அங்கு வாழ்ந்தார். 'மலாயாவுக்குக் கப்பல் ஏறினேன். எனது இலக்கியப் பிழைப்பும் கப்பல் ஏறிவிட்டது' என்று அந்த அயலக வாழ்க்கையை அவர் விவரித்தாலும் குடும்ப வாழ்வின் நினைவோக்கி அவரைத் திரும்பிய திரும்பணம் நிகழ்ந்தது மலாயாவில்தான். மலாயாவில் வாழ்ந்த ஐந்தாண்டில், அவர் எழுதியவை குறைவே. 'கார் வாங்கிய சுந்தரம்' என்ற கதையில் கதைக்களன் மட்டும்தான் மலாயா. அந்தக் கதைமாந்தர்களை மணச்சநல்லூரிலும் நீங்கள் பார்க்கமுடியும். பத்திரிகைத் தொழில், படைப்பு ஊற்றை அடைத்துவிடும் என்று அதற்குக் காரணம் சொன்னார். ஆனால், அங்கே சிறுகதை வகுப்பு

ஒன்றைச் சிரத்தையுடன் நடத்தினார். 'இலக்கிய வட்டம்' என்னும் பெயர் கொண்ட அந்தச் சிறுகதை வகுப்பு முர்த்தி என்னும் ரயில்வே ஊழியர் வீட்டில் நடந்தது. முதல் கூட்டம் 1957 ஜனவரி கடைசி சனிக்கிழமையன்று தொடங்கியது. சுமார் 30 எழுத்தாளர்கள் பல நூறு மைல்களுக்கு அப்பாலிருக்கும் வந்து கலந்து கொண்டனர். சிறுகதையின் இலட்சணங்களைப் பற்றிய சொற்பொழிவு முதல் கூட்டத்தில் இடம்பெற்றது.

அடுத்த மாதக் கூடை சனிக்கிழமை, ஒவ்வொன்றின் கதை ஒன்று வாசிக்கப்பட்டு அனைவராலும் விமர்சிக்கப்பட்டதாம். மற்றொரு மாதம் சிதம்பர கப்ரமன்யன் கதை, பிறகு மலாயா எழுத்தாளர்களின் கதைகளிலிருந்து இரண்டைத் தேர்ந்தெடுத்துப் படித்து விமர்சித்தார்கள். ஒவ்வொரு வாக்கியமும் அலசி ஆராயப்பட்டதாம். வேண்டாத வளர்த்தல்கள், மேலும் விளிவாக எழுதப்பட வேண்டிய கட்டங்கள், பாத்திர படைப்பின் குறைநிறைகள், அர்த்தமற்ற அடுக்குச் சொற்கள், விஷயத்தின் கௌரவத்தைக் கெடுக்கும் மொழிநடை, எழுத்துப் பிழைகள் முதலிய பல விஷயங்களை ஒவ்வொருவரும் தெள்ளத் தெளிவாகக் கண்டுகொள்ளத் தொடங்கினார்கள். மாதமொருகூட்டம்

'கவிச்சக்கரவர்த்தி' நாடகத்தை அரங்கேற்றிய நண்பர்களுடன்...

என மொத்தம் பத்துக் கூட்டங்கள். கடைசி கூட்டம் 1957-அக்டோபர் 5-ஆம் தேதி நடைபெற்றதாம். 19-ஆம் தேதி இந்தியாவுக்குக் கப்பல் ஏறினாராம் அழகிரிசாமி. ஆரமுடன் நடத்தப்பட்ட அந்தத் திறனி கூட்டங்கள் நிச்சயமாக அழகிரிசாமியின் சிறுகதை ஆற்றலுக்கு உரமேற்றியிருக்கும் அல்லது பலரும் நடந்து நடந்து தேய்ந்த பொதுப்பாலைக்கு அவரை அழைத்து வந்திருக்கும். மலாயாவில் பணியாற்றிய காலத்தில் 'கவி இன்பம்' என்ற தலைப்பில் 52 தொடர் சொற்பொழிவுகளையும் வழங்கியுள்ளார். இந்திய-மலாயா உறவுகளைக் குறித்து 'மருடாபிஷேகம்' என்ற உரைச் சித்திரம் ஒன்றையும் ரேடியோ மலாயாவில் ஒலிபரப்பியுள்ளார். தமிழ்நேசனில் வருமானம் நன்றாக இருந்தாலும் திணை வேலை அவருக்கு திறைவைத் தரவில்லை. படைப்பிலக்கியத்தில் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை என்ற ஆதங்கத்திலேயே தமிழ்நாட்டுக்கு வந்தவர் மலாயா திரும்பவில்லை.

எழுத்தாளனோ, தமிழ்ப் புலவனோ கருதினாலும் வெளிப்படையாகக் கூறினாலும் அவனைத் தமிழனாக மட்டுமல்ல மனிதனாகவுமே நான் கருதமாட்டேன்' என்று ஒரு முறை கோபமாக எழுதினார் அழகிரிசாமி (தீபம், 1966).

'என் சிறுவயதிலேயே எனக்குக் கம்பர் கவிதைகளைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி அவற்றில் நான் எடுபாடு கொள்ளும்படி செய்த என் அண்ணைக்கு' எனக் குறிப்பிட்டு, கவிச்சக்கரவர்த்தி (1963) என்ற நாடக நூலை, தம் அம்மாவுக்குச் சமர்ப்பித்திருந்தார் அழகிரிசாமி. இச்சமர்ப்பணைக் குறிப்பு அவரது தாய்ப்பாசத்தைக் காட்டுவதோடு, கம்பராமாயணம் மீதான ஆர்வம் சிறுவயதிலேயே தொடங்கிவிட்டதையும் காட்டுகிறது.

'குழந்தைகளை அடிக் கமாட்டேன், கம்பராமாயணத்தின் மீது சத்தியம்' என்று அழகிரிசாமி தம் நாள் குறிப்பில் (31 மார்ச் 1961) சபதம் செய்து எழுதி வைத்திருந்ததைப் படித்தபோது கண்ணில் நீர் கட்டிக்கொண்டது எனக்கு. அம்மா மீது, அப்பா மீது, உயிருக்கு உயிரான குழந்தைகள் மீது, மனைவி மீது செய்யப்படும் சத்தியங்களை இதுவரை பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால், இப்படித் கூடலா அந்தரங்கமாகப் புத்தகங்களை, இலக்கியங்களை மோகித்து மதிக்கும் மனிதர்கள் இருப்பார்கள்? அழகிரிசாமியின் கம்பராமாயணம் மீதான மதிப்பு அந்தரங்க உணர்வுகளுடன் தொடர்புடையது.

புகழ்பெற்ற சோர்ஸ்டேஜ் குழுவினர்

அரங்கேற்றிய கவிச்சக்கரவர்த்தி, வஞ்சமகள், வாழ்வில் வசந்தம், வைகுண்டத்தில் கம்பரும் வால்மீகியும் ஆகியவை அவருக்குப் புகழைத் தேடித் தந்தன. பின்னர் நூலாகவும் சில ஆயின. கவிச்சக்கரவர்த்தி புத்தக வெளியீட்டு விழா 1963இல் மும்பையில் நடைபெற்றது. மலாயாவில் இருந்தபோதே பல நாட்டிய நாடகங்களைப் பெரிய அளவில் விளம்பரத்துடன் அரங்கேற்றிய அனுபவம் அவருக்கு இருந்தது. பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளை செய்ய வேண்டிய கம்பராமாயணப்பதிப்பு வேலையை நவீன எழுத்தாளரான அழகிரிசாமியிடம் ஒப்படைத்தார் 'சக்தி' வை. கோவிந்தன். அதற்கு வேண்டிய இராமாயணப் புலமையும் பதிப்புப் பயிற்சியும் அவருக்கு இருந்தன. கவிச்சக்கரவர்த்தி நாடகம் தமிழ்நாடு அரசின் பரிசு பெற்றதாகும்.

அழகிரிசாமியின் படைப்புலகம், கி.ராஜநாராயணன், புதுமைப்பித்தன் முதலியோருடனான அவரின் தொடர்பு இவை பற்றிச் சொல்லுங்களேன்.

எளிய நடை, சித்திரப்பின் லாவகம், உள்ளோடும் துயர இழை, மிதக்கும் நகைச்சுவை, கமழும் மண்ணின் மணம் என அழகுகள் கூடிவந்த கலை அழகிரிசாமியின் எழுத்து. அழகிரிசாமியின் படைப்புலகம் பெரும்பாலும் கிராமத்து வாழ்க்கையைக் கொண்டது. குடும்ப வாழ்க்கை, மனிதர்களின் மன அவசம், பலவீனங்கள், காதலர்களின் எண்ணங்கள், குழந்தைகளின் உலகம், கிராமத்து மனிதர்களின் செயல் சிறுமைகளைக் காட்டும் வாழ்வின் யதார்த்தங்கள் எனச் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டு அவரது கதைகள் காட்டுகின்றன. அவரது கதைகளின் களம் பெரும்பாலும் கரிசல் பூமி என்றாலும் கி. ராஜநாராயணனைப் போல் அதை மட்டுமே அவர் களனாக்கிக்கொள்ளவில்லை. 'அவன் (அழகிரிசாமி) பிறந்த மண்ணையும் அவனோடு வாழ்ந்த மக்களையும் அந்தச் சூழலையும் வைத்து எழுதிய கிட்டத்தட்ட 35 கதைகளைத் தனியாக ஒரு தொகுப்பாகக் கொண்டு வர ஆசை இருந்தது எனக்கு' எனக் கி.ரா. தம் தொகுப்பு முன்னுரையில் குறிப்பிடுகிறார். 100 கதைகளில் 35 போலத்தான் கரிசல் மண் வாசம் வீசும். மற்றவை எல்லாப் பூமிக்கும் பொதுவானவை. உலக மனிதர்களின் கதை. வாழ்க்கை அனுபவங்களைச் செரித்துக்கொண்டு பின் வெளியிடுபவர் கு. அழகிரிசாமி. பல கதைக் கருக்கள் மனசுக்குள் விழுந்து பல காலத்துக்குப் பிறகே கதையாக வெளியேவரும் என அவரே கூறியுள்ளார். க. நா. ச. கூட அழகிரிசாமி குறைவாக எழுதுபவர் என்று சொன்னார். 'கு. அ.) எழுதுவது மிகவும் குறைவுதான். உள்ளத்தில் உள்ள சரக்கை அள்ளித்

தருகிற வேகம் போதாது' (இலக்கிய வட்டம், 17 ஜனவரி 1964). அனுபவத்தைக் கலையாக்க அவர் எடுத்துக்கொள்ளும் ஜீரண காலம் கூடுதலாக இருக்கலாம். அதனாலேயோ என்னவோ மலாயா வாழ்க்கை, இலங்கைப் பயணம் பற்றிய சுவடுகள் அவரது கதைகளில் அநேகமாக இல்லை எனலாம்.

தமிழ்ச் சிறுகதையின் தரத்தை இந்திய அளவுக்கு உயர்த்திய கு. அழகிரிசாமியின் அமரத்துவம் பொருந்திய சிறுகதைகளுள் ஒன்று 'சுயரூபம்' என்கிறார் பிரபஞ்சன். பசி, அதன் அரக்க முகத்தை, மனிதர்களின் கையாலாகாத நிர்க்கதி நிலையை அருமையாக மனம் துடிக்கத் துடிக்கச் சொன்ன இத்தரத்துக் கதைகள் தமிழில் வெகு சொற்பமாகத்தான் இருக்க முடியுமென்பது பிரபஞ்சனின் மதிப்பீடு.

'இவர்கள் இருவரும் என் எதிர்கால நம்பிக்கைகள்' என்று ஒரு சமயம் புதுமைப்பித்தன் பெருமையுடன் குறிப்பிட்ட இருவருள் ஒருவர் அழகிரிசாமி. 'வெந்தழலால் வேகாது' என்ற அழகிரிசாமியின் கதையைக் கலைமகள் பத்திரிகைக்குப் புதுமைப்பித்தனே கொண்டு சென்று வெளியிடச் செய்ததும் புதுமைப்பித்தனும் ரகுநாதனும் சேர்ந்து கட்டிய கற்பனைக் கோட்டையான சோதனை பத்திரிகையில் அழகிரிசாமியையும் அவர்கள் இணைத்துக்கொண்டதும் அவரது இலக்கியத் திறனைப் புதுமைப்பித்தன் மதித்ததன் வெளிப்பாடே.

அழகிரிசாமியின் தொடக்க கால வாழ்வு, நண்பர்கள், பாரதி பற்றிய அவர் கண்ணோட்டம் முதலியன பற்றிக் குறிப்புகள் உள்ளனவா? அவரிடம் உங்களுக்கு ஈர்ப்பு ஏற்பட்டது எப்படி?

வீடெல்லாம் கம்மஞ்சோறு சாப்பிட, செல்லப்பிள்ளையான அழகிரிசாமி மட்டும் (வீட்டுப் பெயர் செல்லையா) பருக்கைச் சோறு (அரிசிச் சோறு) சாப்பிட்ட இடைசெவல் வாழ்க்கை வறுமை நிறைந்தது. 'இலக்கியத்தின் சகல துறைகளையும் பற்றிய அடிப்படையான கருத்துகளைக் கிராமத்திலிருக்கும்போதே தேடிக்கொண்டுவிட்டேன்' என்று அவர் கருதிய இடைசெவல் வாழ்க்கை அனுபவம் மிக்கது. சிறுவயதில் சக்கரம் ஒன்று விழுந்து அழகிரிசாமிக்கு இடக்கை கொஞ்சம் ஊனப்பட்டுவிட்டது.

தொடரும்...

நேர்காணல்: முனைவர் இ.ஜே. சுந்தர்

...சென்று இதழின் தொடர்ச்சி

அதனால் மற்ற சகோதரர்களைப் போல விவசாயத்தையே பாரம்பரைத் தொழிலான பொற்கொல்லர் தொழிலையே செய்ய இயலாது போனதால் அவர் படிக்க அனுப்பப்பட்டார். மனிதகுல நாகரிகத்திற்குக் காரணமானது போலவே அழகிரிசாமி வாழ்வின் திசைமாற்றத்திற்கும் காரணமாகி விட்டது சக்கரம். இந்தச் சக்கரத்தையே என் சிறுகதைத் தொகுப்பின் அட்டை படமாக அமைத்தேன். இதற்கு வடிவமைப்பு செய்து தந்தவர் அழகிரிசாமியின் மகன் சாரங்கன் ஆவார். அழகிரிசாமியின் சிறுகதைகளைவிட அவருடைய கட்டுரைகளால் நான் ஈர்க்கப்பட்டேன். புகைமலை, தமிழ்நாட்டுக்கு எப்படி வந்தது என்பதைப் பற்றி அவர் எழுதிய கட்டுரையும் தூக்கப்பூரணமும் கல்லறைக் குறிப்புகளும் என் நினைவில் நிற்பன. ஒரே நாளில் பிரிந்து போன குழந்தையைப் பற்றி கல்லறைக் குறிப்பில்: 'வந்தது- பார்த்தது- பிடிக்கவில்லை- போய்விட்டது' என்று எழுதிவிடுபார்.

இலக்கியச் செம்மல்

கு. அழகிரிசாமி

அழகிரிசாமியின் வலிமை மிக்க எழுத்துச் செழிப்பில் சொல்ல வேண்டிய இன்னொரு பகுதி அவரது கடிதங்கள், கி. ராஜநாயனனுக்கும் சுந்தராமசாமிக்கும் அவர் எழுதிய கடிதங்கள் இதுவரை பிரசுரமாகியுள்ளன. பாலய சிநேகிதர் கி.ரா.வுடனான கடிதப் பரிமாற்றங்கள், அழகிரிசாமி எழுத்தாளராக மலர் தொடங்கிய 1944-1948 காலத்தவை, காதல் கடிதங்களை நினைவூட்டும் சொற்களைக் கொண்ட அவை அளவில் நீண்டவை. முதல்களாலும் பெருமூச்சுகளாலும் வெப்பம் நிறைந்தவை. சென்னை எழுத்தாளர்கள் நட்பையும் பத்திரிகை அனுபவங்களையும் பெரிதுபடுத்திப் பேசும் அவை, இடைசெவல் மற்றும் கோவில்பட்டி உறவுகளில் நிலைகொண்டவை.

தாசுருக்கு இணையாகப் பாதியைக் கருதலாமா என்ற கேள்விக்கு அவர் கோபம் பொங்கச் சொன்ன பதில் எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது: 'பக்தி, காதல், சோகம்... இந்த மூன்று ரஸங்களையும் தவிர மற்ற எந்த ரஸத்திலும் ஒரு நாலைச் செய்யுள் கூட இயற்றியதாக, இயற்றும் கவித்துவம் உடையவர் என்று எந்த அறிகுறியும் காட்டாத தாசுருக்குப் பாரதியின் ஸ்தானத்தை- தவிரஸங்களையும் இணையின்றிக் கையாண்டு மகத்தான வெற்றி பெற்றுள்ள பாரதியின் ஸ்தானத்தைத் தாம்

மனைவி சீதாலட்சுமிடடன் கு.அ.

கொடுக்க முடியாது' என்றார் அழகிரிசாமி. மேலும், 'இதுவரையிலும் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ள தாகூரின் நூல்கள் அனைத்தையும் படித்துவிட்டுத்தான் பாரபட்சமின்றி நடுநிலைமையிலிருந்து நான் கண்ட இந்த உண்மையைக் கூறுகிறேன்' என்று அழகிரிசாமி தெரிந்து சொன்ன உண்மை இது! அழகிரிசாமி பாரதியைப் பற்றிய தனித்துவ பார்வை கொண்ட ஐந்துக்கும் மேற்பட்ட நல்ல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

அழகிரிசாமியின் இரண்டாவது மகன் சாரங்கராஜனை, அவரின் கலை வளர்ச்சைத் திரு. பழ.அதிமான் குறிப்பிட்டார். அவரை அறிமுகமும் செய்து வைத்தார். இசைப்புயல் ஏ.ஆர். ரஹ்மானின் நெருங்கிய நண்பரும் ஒளிப்பதிவாளருமான திரு.சாரங்கராஜன், தம் உரையாடலில் தம் தந்தை பற்றிக் குறிப்பிட்ட சில கவையான செய்திகள் வருமாறு:

திரு. கு. அ. வின் வழியனுப்பு விழாவில்...

• 1962ஆம் ஆண்டு இறுதியில் மலாயா சென்ற ஆசாசி வருப்பைச் சேர்ந்த என் தந்தை, பிராமண வகுப்பைச் சேர்ந்த என் தாய் சீதாலட்சுமியை மணந்து கொண்டதற்கு அன்றைய சூழலில் எதிர்ப்பு மிகுதியாக இருந்தது. என் தாயாரின் தந்தை திருச்செந்தூரிலிருந்து மலாயாவில் குடியேறியவர். இசையில் ஆர்வமுள்ள குடும்பம். என் பெற்றோர்களின் காதுலை வெளிப்படுத்தி திருமணம் செய்வதற்குக் காரணமாக இருந்தவர், அப்போது மலாயா வந்திருந்த நாதல்லா வித்வான் டி.என். ராஜாத்தினம் பிள்ளை. என் தாயார் குடும்பத்தினரும் தந்தையைப்போல பொருளாதார நிலையில் மிகச்சாதாரண நிலையினரே. 1951லிருந்து அவர் நாள்தொடர்ந்து எழுதிவந்துள்ளார். மலாயாவில் இருந்த காலங்களில் (3 ஆண்டுகள்) ஒவ்வொரு நாளும் அவர் எழுதிய நாள்குறிப்புகள் கிடைத்துள்ளன. பல பயணான தகவல்கள் அடங்கிய அவர் நாள்குறிப்பு முழுமுதையும் வெளியிட எண்ணியுள்ளோம்.

• என் தந்தை இறக்கும்போது எனக்கு 10 வயது. அப்போது என் தந்தையின் மதிப்பு எனக்குத் தெரியும் வயதில்லை. போக்போக அவரின் பன்முக ஆற்றலை அறிந்து வியத்தேன். அவரின் அனைத்துப் படைப்புகளையும் வெளியிட்டபின், அவற்றை ஆரக் உடைமை ஆக்க முயல்வோம். அவரைப் பற்றிய ஒரு குறும்படம் எடுக்கும் பணியில் இப்போது ஈடுபட்டுள்ளேன்.

• குழந்தைகள் நாங்கள் நால்வர். கம்பராமாயணத்தில் உள்ள ஈடுபாடு காரணமாக அவர் என் அண்ணனுக்கு ராமச்சந்திரன் என பெயரிட்டார். என் அண்ணன் 'இந்தியன் ஓவர்சீஸ்' வங்கியில் பணியாற்றுகிறார். என் அக்கா ராதா

அமெரிக்காவின் சிக்காகோ நகரில் வாழ்கிறார். அப்பாவின் 'அன்பளிப்பு' சிறுகதை வெளிவந்த நேரத்தில் நான் பிறந்ததால், அதன் முக்கியப் பாதிரிமாண சாரங்கள் பெயரை எனக்கு வைத்தார். பாரதியார் மேல் உள்ள ஈடுபாடு காரணமாக என் தங்கைக்குப் பாரதி எனப் பெயரிட்டார். என் தங்கை சென்னையில் உள்ளியல் மருத்துவராகப் பணியாற்றுகிறார். அவருடன்தான் என் 82 வயது தாயார் இப்போது உள்ளார்.

• என் தாயருடன் பிறந்த சில உடன் பிறப்புகள் மலேசியாவில்தான் வாழ்கின்றனர். தாயின் கடைசித் தங்கை பெட்டாலிங் ஜெயாவில் உள்ள டத்தின் உமாவும் அவர் கணவர் டத்தோ பாலாவும் ஆவர்.

“இட்டிலியே ஏன் இளைத்து விட்டாய்?”

கவிபரசர் கண்ணதாசன் ஒருமுறை ஒரு கல்லூரியின் தமிழ் மன்றத்தில் உரையாற்றச் சென்றிருந்தார். விழாவின் தொடக்கத்திற்கு முன்னர், அவருக்குக் கல்லூரி உணவு விடுதியில் இட்டிலி பறிமாறப்பட்டது. கவிபரசர் அதனை விரும்பி சுவைத்திருந்த சமயத்தில் ஒரு மாணவன், “ஐயா எங்கள் விடுதி இட்டிலியைப் பற்றி ஓரிரகு வரிகளில் கவிதை சொல்ல முடியுமா?” எனக் கேட்டான். அடுத்த நொடியே கவிபரசர், “இட்டிலியே ஏன் இளைத்து விட்டாய்? - எவனை இங்கே நீ வாதலித்தாய்?...அவந்தாம் கவிபரசர்!”